

A lélekmentő földműves

„Légy éber és könyörögj, vagy szólj és tégy bizonyosságot; mert a Mester ma munkára hív.”

Ismét keresztelési ünnepélyre mentem. Útközben meglátogattam egy kedves hívő parasztgazdát, hogy őt is meghívjam. Érdeklődtem a hogyléte felől.

– Köszönöm, sok a munkám – felelte. A családja nagy volt, de a gyermekek még kicsik. Csak kettő tudott a mezőgazdasági munkába besegíteni. Viszont kedves, komoly, hívő felesége hűségesen mellette állt. Barátságosan meghívtam a férfit, hogy jöjjön el a vasárnapi keresztelési ünnepélyre, hiszen nem is lesz olyan messze. Mosolyogva mondta:

– Nagyon szívesen. A keresztelendők közül nyolcat én vezettem a Megváltóhoz.

Mennyire meglepődtem! Hogy volt képes ez a férfi idáig juttatni ezeket az embereket? Igaz, hogy határozottan követte Jézust, de olvasni nem tudott. Hogyan oktatta a nyolc jelentkezőt, hiszen a munkája is oly sok volt, hogy aligha ért rá utánajárni az embereknek. Talány volt számomra. – Mivel a keresztségre jelentkezők elég távol laktak, nem járhattak oktatásra a missziói állomásra; viszont ha meg akartak keresztelkedni, alapos ismeretük kellett, hogy legyen a keresztyén igazságokban. A hívő gazda sok fáradságot és időt fordíthatott rájuk, miközben oktatta őket. De ezenkívül a jelentkezőknek meg kellett azt is tanulniuk, hogy életük minden területét rendbe hozzák és a Szentlélek vezetése alá állítsák.

Csodálkozva kérdeztem a gazdát:

– De mondd csak, mit csinálsz a nyári nagy munkák idején? Mikor mész a lelkek után?

– Hát nappal nem mehetek – felelte. – Sok a munkám. Nagyon szorgalmasan kell dolgoznom, hogy családomat ellássam. Így aztán éjjel megyek. Pedig tudod – folytatta –, az emberek nagyon szétszórva laknak a hegyek között, először le kell szállnom a völgybe, aztán felmásznom a hegy másik oldalán, hogy elérjem lakhelyüket.

– Mikor szoktál lefeküdni? – érdeklődtem. – És egyáltalán mikor alszol?

– Alvásra bizony nem sok idő marad. Ha lelkeket akarok nyerni, meg kell adnom az árát. Sokszor két órát alszom, de többször egyáltalán nem jutok ágyba, másképp nem tudok embereket vezetni Jézushoz.

Ott álltam megszégyenülve ennek a kínai hívőnek önfeláldozó, odaadó szeretete előtt, aki sokkal többet tett, mint amennyit mi tehattünk. Itt akkor is hanyagnak és lustának érezte magát az ember, ha úgy hitte, hogy sokat munkálkodott. A férfi nem volt alkalmazásban álló misszionárius, de Jézus valódi bizonyosságtevője. Még vidáman hozzáfűzte:

– A következő keresztségre, ha Isten segít, még hatot hozok. – És szeme ragyogott miközben beszélt.

Kínában Istennek hűséges gyermekei vannak, akik sok nehézségen mentek át, de nem szüntek meg lelkeket toborozni. Ez a férfi is sok nyomorúságot látott, és sok üldözésben volt része. Egyszer így szólt hozzám:

– Tudod, az én sorsom szinte olyan, mint Jóbé.

Sosem panaszkodott, pedig láttam hogy sokat szenvedett. De mindez mellékes volt az Úr megbízásával szemben. Arra vágyott, hogy minél több embert nyerjen meg Jézusnak.

A kínai hívők álláspontja a következő: évente egy lélek, ez a legkevesebb, amit az Úrnak vihetnek. Ezért igyekeztek oly nagyon, hogy évente legalább egy lelket Jézushoz vezessenek. Mennyire igaz ez a mondás: „Aki megmenekült, az igyekszik menteni.”

De sokszor kellett odakint az hazai állapotokra gondolnom és az otthoni kifogásokra:

– Ó, nálunk nagyon kemény a talaj! Itt semmit vagy nagyon keveset tehetünk.

– Igen – kérdelem én –, de miért is kemény a talaj? – Nem azért, mert nem lágyították meg a hívők könnyei, akik gyötrődnek az elveszettekért?!

Mennyire ámulni fogunk majd, ha odaát a dicsőségben üdvözültekkel

találkozunk, akiket itt a Földön nem sokra becsültek, de égő szeretettel mentek az elveszettek után. Ragyogni fognak, mint a csillagok, örökkön örökké. (Dán 12,3)

„Ó, Uram, áldott légy csodálatos jóságodért, amit megmutatsz az emberek fiain. Hála Neked mindazokért, akiket bizonyságaiddá tettél. Bár szegények és nyomorultak, mégis a Te szeretett és kiválasztott eszközeid, akik dicsőségedet hirdetik. Üdvözítőnk és Megváltónk, drága Jézusunk, magasztaljuk a Te szentséges Neved.”

Elisabeth Seiler